

4661 ^{26/5} 48: 2. Beh. af F. t. L. om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer. 4662

[Gustav Pedersen.]

paa, at man skal dog være i Virksomheden et halvt Aar, altsaa en ikke helt lille Prøvetid, inden man opnaar de 3 Maaneder, der var almindelig Opsigelsesfrist i en Række Brancher, før Funktionærloven blev vedtaget. Men i øvrigt har der ikke været stillet Ændringsforslag paa dette Omraade.

Til Slut vil jeg gøre et Par almindelige Bemærkninger angaaende Mæglingmændene, saaledes som jeg bebudede under min første Tale. Man har i en stor Del af Pressen foruddiskonteret Virkningerne af disse Bestemmelser. Jeg skal ikke begynde at citere, men jeg kan nævne, at der i den konservative „Herning Avis“ har været en Artikel, hvor der med store Bogstaver stod: Favorisering af H. og K. skal nu høre op. Jeg gad nok vide, hvad det er for en Favorisering, man taler om. Problemet har jo ingen Adresse til offentlige Institutioner, hvor der aldrig har været noget Spørgsmaal om Forhandlingsret, hverken for vor eller for andre Organisationer. Det har altsaa kun Adresse til private Arbejdsgivere. Jeg kunde godt lide, om jeg kunde faa at vide, hvor de private Arbejdsgivere har favoriseret Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund. Jeg har i hvert Fald aldrig opdaget noget Tilfælde, medens jeg har været ude for adskillige Tilfælde, hvor man har prøvet paa at favorisere de Foreninger, som man nu mener skal komme paa lige Fod med H. og K. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at man gennem en Aarrække fra adskillige private Virksomheders Side med alle til Raadighed staaende Midler har prøvet paa at undgaa at faa Funktionærerne ind i Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund. Derfor synes jeg, det er lige stærkt nok, naar man nu gennem Pressen vil prøve paa at fortælle, at her drejer det sig om en favoriseret Organisation, der nu skal sættes lidt til Side for de stakkels mishandlede private Funktionærforeninger af forskellig Karakter. I en anden Artikel — og her beder jeg om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat; det er fra „Horsens Folkeblad“ — skriver man følgende:

„Men Venstre, Det konservative Folkeparti, Retsforbundet og Det radikale Venstre enedes om at gennemføre denne væsentlige Ændring af den hidtil gældende Lov.“

Det, jeg har sagt under første Behandling, og selvfølgelig gentaget i Udvalget, er, at disse Mæglingmænd overhovedet ikke kan faa Betydning med Hensyn til at skaffe en reel Forhandlingsret, medmindre der i Forvejen er saa stor en Styrke i den Organisation, der ønsker Forhandling, at de i og for sig er unødvendige. Om Mæglingmændene paa anden Maade kan faa Betydning, vil Tiden vise, men det, jeg har ønsket at slaa fast, er, at hvis en Organisation er saa svag, at Arbejdsgiveren, som jo i alle Tilfælde vil synes bedre om en saadan end om en rigtig Fagorganisation, ikke engang vil tale med den, saa vil det være meget lidt sandsynligt, at det skulde hjælpe at faa en Mæglingmand til at indkalde Arbejdsgiveren til en Mægling, hvor han paa Forhaand maa anses for at være vrangvillig, naar Mæglingmanden overhovedet ikke har Midler af nogen Art til at tvinge den genstridige Arbejdsgiver til at falde til Føje eller vise Forstaaelse. Det har jeg understreget, ikke fordi jeg frygtede, at det skulde ændre den organisatoriske Stilling — det skal der trods alt stærkere Midler til —, men udelukkende fordi jeg ønsker, at der ikke paa nogen Maade gives Løfte om noget, som intet er. Der bliver ikke Tale om, at disse Foreninger bliver stærkere af den Grund. Men samtidig vil jeg gerne have Lov til at understrege, at jeg har paa et forholdsvis tidligt Tidspunkt af Lovens Behandling sagt, og sagt det uden Forbehold, at vi agtede ikke at lade Forhandlingerne springe af Hensyn til disse Ændringsforslag. Jeg har klart og tydeligt gjort gældende, at vi ikke ansaa dem for at have nogen Værdi, men vi har ikke ønsket at lade Forhandlingerne strande paa dette. Derfor er det en Tilsnigelse, naar man i „Horsens Folkeblad“ prøver paa at stille det op, som om vi betragtede det som noget, der kunde genere os eller være særlig ondartet for os.

Maa jeg saa føje til, at hvor langt dette Forslag vil blive udnyttet i Praksis, er der ingen, der er i Stand til at sige. Om min Organisation vil bruge det eller ej, faar den kompetente Forsamling afgøre, og eventuelt i hvor vid Udstrækning, men hvis det skal faa Betydning, tror jeg, jeg kan sige uden at overdrive, at det kun kan ske, hvis Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund anvender det, og saa er jeg ikke sikker